

ARONAS

PAGASTA VĒSTIS

Aronas pagasta
pārvaldes
izdevums

Nr. 90
SEPTEMBRIS
2017

Bet kā var zināt,
Ka pienācis rudens?
Ir garākas naktis,
Un auksts kļuvis ūdens.
Mazi putnēni izaug,
Uz dienvidiem pošas.
Zaļas kļavas pārģērbjas
Dzeltenas košas.
Un laika prognoze salnu sola.
Jā, jā! Bet ir taču vēl viena
Zīme droša!
Nu, protams, nu, protams,
Ir jāiet uz skolu!

1. septembris skolā

95. Kusas pamatskolas (visaugstākās Vidzemes pamatskolas) 1. septembrī skolas gaitas sāk 7 pirmklasnieki, un ar viņiem klātesošos iepazīstina audzinātāja Laura Sijāte un skolas direktors Agris Sārs.

Lūk, viņi! Evelīna Apšukrapše, Sandis Brauers, Valters Krūmiņš, Marsels Liepiņš,

Gustavs Saulītis, Augusts Sidrevics, Ervīns Fridrihsons.

Arī audzinātājai Laurai šis ir pirmais darba gads skolā.

Veiksmīgus un interesantus skolas gadus Kusas pamatskolā pirmklasniekiem un viņu skolotājai!

Mēs priecājamies par jauno mūzikas skolotāju Aivaru Cimbuli un šī pavasara absolventēm Egiju Jermacāni un Egitu Blaus un viņu sveicienu skolēniem, skolotājiem un vecākiem, par 4 jaunajiem skolēniem, kas papildina mūsu saimi.

Priecājamies arī pa jaunajām, pārveidotajām un uzpostajām garderobēm.

Katram pumpuram ir vajadzīgs laiks, saule, gaiss un mitrums, lai uzziedētu un nestu sēklas. Tā arī mēs savas vēlmes ar varu nevaram īstenot. Neatļaidība un sūksta pacietība vainago darbu un palīdz arī mazā dārzā izaudzēt krāšņas rozes.

/Z. Mauriņa/

SAPŅIEM SVĒTĪTU JAUNO MĀCĪBU GADU!

PII „Sprīditis”
vadītāja
S. Čurkste

Tēti, tu man esi vajadzīgs!

Pie tavas rokas tēti,
Es esmu mazs un sīks.
Man tavu lielo plaukstu
Spēks, atbalsts vajadzīgs

Es raudzīšos daudz tālāk,
Kad mani pacelsi.
Un domāšu daudz dziļāk,
Kad mani mācīsi.

Tavs padoms, mīlo tēti,
Man ļoti noderēs,
Un piemēri, ko redzu,
Man mācīs dzīvot rīt.

Paldies tev saku, tēti,
Tu mīļš patiesi man,
Jo kopīgi mums rīti
Un jauki vakari...

Tu pasaku man stāsti,
Kad iemigt nevaru,
Un noglaudi no vaiga
To rūgto asaru.
(A. Mitenberga)

10. septembrī – Tēvu diena!

*Sveicam visus
Aronas pagasta
tēvus un vectēvus!*

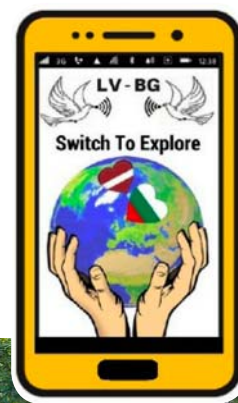
1. oktobris – tavi svētki, skolotāj!

Sauli šai dienā un gandarījumu visā 2017./2018. mācību gadā!

No Aronas upes krastiem līdz pat Melnajai jūrai

Kusas multifunkcionālā centra „1. stāvs” aktīvisti jau labu laiku aktīvi darbojas ap jauniešu apmaiņas projektu „Switch to Explore”, kas īstenots ar Erasmus+ programmas atbalstu. Tā ietvaros viena jūnija nedēļa tika veltīta dzīvošanai Smeceres sila mājiņās kopā ar jauniešiem no Bulgārijas. Projekta galvenais mērķis ir uzlabot jauniešu komandas prasmes un iniciatīvu, to visu darot, ierobežojot mobilo telefonu un interneta pieeju, kas arī izrādījās visgrūtāk realizējamā lieta. Apmaiņai jaunieši visu plānoja un gatavoja paši, taču bija jāņem vērā, ka tā nevarēja būt tikai izklaide, no procesa bija jāiemācās kaut kas jauns. Vislabāk jauniešiem patika pēdējās dienas, kad notika dažādi izbraucieni. Viena diena tika pavadīta viesu mājā „Lielie Kupri”, kuras noslēgumā ar kājām bija jādodas uz Lauteres pilskalnu. Tur, pilskalna virsotnē, dziesmu un rotaļu pavadījumā ap ugunskuru bulgāri uzzināja, kā latvieši svin Jāņus. Taču dienas galvenajā daļā jaunieši spēlēja neformālās izglītības spēles, kā arī interesantas komandu aktivitātes, pat komandās paši veidoja sevis izdomātas spēles, no kurām var mācīties ko jaunu. Dalībnieki arī apmeklēja Sajūtu parku Valmierā, dodoties ceļā pa gaisa takām, kuras ļoti patika ciemiņiem, jo viņiem tādu iespēju nav. Dienas kulminācija bija pusdienas Gaujas tramvajā, klausoties leģendās par Valmieru. Apmaiņas kulminācija bija pēdējā diena, kas tika pavadīta multifunkcionālajā centrā „1. stāvs”, kuras noslēgumā Kusas estrādē notika koncerts, kura ietvaros jaunieši sabiedrībai parādīja, ko bija iemācījušies apmaiņas laikā, kā arī demonstrēja video ar piedzīvoto. Projekta dalībniece Līna Maskalēnoka raksta: „Kopumā šīs nometnes laikā es labāk apguvu angļu valodas zināšanas, kā arī iemācījos dažus vārdus bulgāru valodā. Visgrūtāk bija pierast pie dzīvošanas bez telefona. Ieguvu jaunus draugus, sāku vairāk komunicēt un izprast bulgāru kultūru un īpatnības.” Savukārt, apmaiņas dalībniece Egita Blaus raksta: „Pa visu apmaiņu kopā iemācījos komunicēt. Gan ar savējiem, gan ārzemniekiem. Patika tas, ka darījām daudz ko neatkarīgi no laikapstākļiem. Galvenais uzdevums bija iemācīties sadarboties un iztikt bez laika kavēkļiem – telefoniem. Apmaiņas laikā to darījām, galvenais to darīt arī tagad.” Projekta līderis Edgars stāsta: „Gatavojoties jauniešu apmaiņai,

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

jaunieši ar speciālas aplikācijas palīdzību mērīja sava telefona ekrāna darbības laiku. Vidējais rādītājs bija 6 stundas dienā. Iedomājaties, 6 stundas virtuālajā pasaulē. Protams, nenoliedzami telefoni mūsdienās ir lietas, bez kurām neiztikt, taču bieži vien tā vietā, lai uzsāktu sarunu vai uzsmaidītu kādam cilvēkam, mēs atbloķējam telefona ekrānu un izliekamies, ka esam aizņemti. Jo tā taču ir vieglāk, vai ne? Nu lūk, apmaiņas laikā mēs centāmies pierādīt, ka arī dzīvā komunikācija, sadarbšanās ar citiem var būt tik pat un vēl daudz interesantāka par facebook ziņu joslas ritināšanu. Pēc apmaiņas jaunieši mērīs savu ekrāna darbības laiku atkal, lai uzzinātu, vai tomēr tas ir samazinājies. Jaunieši tā sadraudzējušies ar draugiem no Bulgārijas, ka joprojām uztur kontaktus ar tiem. Kad sanāksmē pēc apmaiņas balsojām, vai gribētu ko tādu piedzīvot atkal, gan no bulgāru, gan mūsu puses atskanēja viennozīmīgs „JĀ”, kas nozīmē,

ka mums izdevās. Sadarbība jāturpina un jauniešu radošums jākošina! Paldies Iļonai Sārei, Ivetai Kaparkalējai par atbalstu un organizatorisko jautājumu risināšanu, paldies Aronas pagasta pārvaldei par atbalstu! Bet jauniešiem darbs vēl nav beidzies!” Projekta jaunieši uzskata, ka noteikti vajadzētu biežāk rīkot šāda veida apmaiņas projektus tieši jauniešiem, jo tie attīsta ļoti dažādas iemaņas, sākot ar svešvalodu zināšanu uzlabošanu un beidzot ar komunikācijas prasmēm. Un projekts noteikti nav beidzies! VĒL priekšā daudz darbu un nodarbību tā ietvaros. Tagad galvenais mērķis noteikti ir mums pašiem aizbraukt uz Bulgāriju nākošajā vasarā. Lai to izdarītu, būs jāraksta jauns projekts. Paldies arī Jaunatnes starptautisko programmu aģentūrai par atbalstu un Erasmus+ programmas koordinēšanu, lai visā Latvijā jaunieši varētu izbaudīt ko tik neparastu un jauku!

Beāte Beatrise Mazūre

Kur mācās Kusas skolas absolventi

Kristiāns Ancverīņš – Priekuļu tehnikums. Ērgļi. Būvniecības specialitāte.
Egita Blaus – Rīgas tūrisma un radošās industrijas tehnikums – komercdarbība
Ivis Bogdanovs – Madonas Valsts ģimnāzija – vispārīgā klase
Armīns Dzenis – Ogres tehnikums – mežsaimniecība
Rainers Dzenis – Smiltenes tehnikums – ceļu būve
Egija Jermacāne – Smiltenes tehnikums – vetārste
Samanta Stafeca – Rīgas mākslas un Mēdiju tehnikums – video operatore
Megija Supe – Madonas Valsts ģimnāzija – vispārīgā klase
Vineta Šakina – Madonas Valsts ģimnāzija – vispārīgā klase
Ģirts Švēders – Madonas vakarskola
Viktorija Ūdre – Rīgas mākslas un Mēdiju tehnikums – vides dizains
Sintija Valdburga – Smiltenes tehnikums – vetārste

Klases audz. *Inese Skraustiņa*

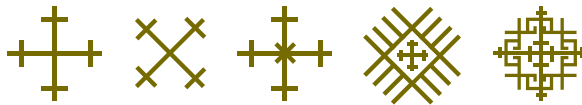

Rakstu rakstiem izrakstīju!

Esam saņēmuši priecīgu ziņu no Latvijas Lauku atbalsta dienesta* par projekta „Rakstu rakstiem izrakstīju!” (projekta Nr.17-05-AL23-A019.2206-000005) apstiprināšanu! Pavasarī biedrība „ARONAS PĪLĀDZIS” Lauku atbalsta dienestā iesniedza pieteikumu projektam, kura mērķis ir aušanas prasmju apgūšana un nodošana nākamajām paaudzēm Aronas pagastā, saglabājot kultūrvēsturiskā mantoja vērtības. Realizējot šo projektu, mēs:

- pilnveidosim aušanas iemaņu un prasmju apgūšanas iespējas Aronas pagastā;
- apgūsim dažādus aušanas paņēmienus un veidus, izmantojot dažāda veida stelles, kas pieejamas Kusā, Zelgauskā un Lauterē;
- apgūsim netradicionālos aušanas veidus;
- noorganizēsim ceļojošo izstādi „Šķiries, mans audekliņis, kā skriera grāmatiņa” Madonas novada Aronas pagastā.

Projekta realizācijas laiks ir no

10.10.2017. līdz 30.08.2018. Šajā laikā nodarbības regulāri notiks gan Kusā, gan Zelgauskā, gan Lauterē, jo šajās vietās ir publiski pieejamas stelles. Pateicoties tam, ka ir apstiprināts šis projekts, varēsim līdz galam uzstādīt stelles Lauterē, izgatavojot nepieciešamās detaļas.

Visu projekta laiku tiks organizētas aušanas nodarbības. Ar mums darbosies Inese Mailīte, kura būs atbildīgā par aušanas nodarbībām stellēs – viņa mums mācīs, kā pareizi sagatavot stelles aušanai, kā arī citas noderīgas lietas, lai varētu apgūt aušanas prasmes (11 nodarbības). Daina Ārente mums mācīs aust aprocus, rokasprādzes, celaines, ziedainās un rakstainās audenes, grāmatzīmes, tautiskās jostas utt. (18 nodarbības). Vanda Podiņa mūs ievadīs netradicionālās aušanas pasaulē – apgūsim aušanu rāmī (svārku, šaļļu aušana), audīsim zaļu un augu paklājus (5 nodar-

bības). Projekta ietvaros tiks iegādāti arī vajadzīgie materiāli, lai varētu aust dažādus līnu, vilnas izstrādājumus.

Noslēgumā organizēsim ceļojošo izstādi „Šķiries, mans audekliņis, kā skriera grāmatiņa”, lai mūsu pagasta ļaudis un ciemiņi varētu iepazīties ar Kusā, Zelgauskā un Lauterē apgūtām aušanas prasmēm, proti, izstādē būs aplūkojami projekta laikā tapušie darbi.

Lai izdodas veiksmīgi sadarīt visu rudens darbus un tiksīmies vismaz 2 reizes mēnesī uz nodarbībām – vecumam un dzimumam nav ierobežojuma! Sekojiet informācijai!

*Projektu finansiāli atbalsta Lauku atbalsta dienests, ES Eiropas Lauksaimniecības fonds lauku attīstībai (90%), Madonas novada pašvaldība (līdzfinansējums 10%). Dalības maksa katram dalībniekam EUR 10,00 (projekta pašfinansējuma daļa).

Iveta Kaparkalēja,
Projekta vadītāja

Bērnu rotaļu laukuma izveide Aronas pagastā

Projektā „Bērnu rotaļu laukuma izveide Aronas pagastā”, Ident. Nr. 16-05-AL23-A019.2203-000011, tiek izveidots publiskais bērnu rotaļu laukums Aronas pagastā Kusas ciemā. Projekta ietvaros paredzēts uzstādīt – rotaļu kompleksu, tīklu piramīdu, šūpoles, fitnesa kompleksus – 2 gab., šķēršu kompleksu, āra trenāžieri, soliņus ar atzveltni – 2 gab., atkritumu urnas – 2 gab. un triecienabsorbējošu gumijas segumu – 130 m² apjomā.

NACIONĀLAIS
ATTĪSTĪBAS
PLĀNS 2020

EIROPAS SAVIENĪBA
EIROPA INVESTĒ LAUKU APVIDOS
Eiropas Lauksaimniecības fonds
lauku attīstībai

Atbalsta Zemkopības ministrija un Lauku atbalsta dienests

Projekta kopējās izmaksas EUR 22 901,43. t.sk. Lauku atbalsta dienesta finansējums EUR 11 142,56 un Madonas novada pašvaldības līdzfinansējums EUR 11 758,87. Iekārtu uzstādīšanu veic SIA „Go Play”. Projekta īstenošanas

termiņš 31.10.2017.

Informāciju sagatavoja
Indra Kārklīņa,
Madonas novada pašvaldības
Attīstības nodaļas projektu sagatavošanas un ieviešanas speciāliste

CEĻOJUMS

Braucam uz Latgali!

Vārds Latgale nozīmē Latvijas gals. Katram latvietim kādā dzīves posmā interesē iepazīt mūsu mazo Dzimteni.

Astoņpadsmitā jūlija rītā ar pasēm, maizītēm, termosiem somās un satraukumu sirdīs, ieņemam vietas autobusā. Visi priecīgi sasveicinās un ceļojums var sākties.

Pirmajā pieturā „Jautrā pierobežas muitnīca”, kur priekšā bija šlagbaums, mūs sagaida jautrs pārbaudījums. Katram vajadzēja nosaukt skaitli, kas dalās ar 3. Kad visi to veica, katrs saņēma spēkmaizīti, uzlējumus un zīmogu uz rokas. Šlagbaums tika atvērts, varējām braukt tālāk.

Otrajā pieturā apmeklējām gides Ilgas un viņas vīra Juriņa mājas. Redzam skaistu puķu dobju ieskaitu sētu, kuras centrā

Mūsu grupa.

novietoti zirga rati ar tajā izvietotiem priekšmetiem, ko Jurijs izgatavo no bērza tāsīm. Ar interesi klausāmies tāšu meistara stāstījumu par to, kā pēc senču metodēm top praktiskas turpinājums 4. lpp.

turpinājums no 3. lpp.

un skaistas lietas, piemēram, sviesta ciba, rotu kastīte, taurīte u. c.

Tālāk braucot, šķērsojam Sīnojas upes tiltu. Pa autobusa logiem skatam paveras Zaļesjas ieleja. Nākošais pieturas punkts ir Pasienes Sv. Dominika Romas katoļu baznīca – grezna ēka ar vairākiem altāriem un zeltītiem eņģeļiem.

Pēc saņemtās baznīcas svētības dodamies uz Šiškovu, kur mūs sagaida knipelēšanas meistare Tatjana Siņicina. Redzam, kā ar vienkāršiem koka darbarīkiem – knipelēm, vijot un krustojot diegu pavedienu, rada smalkas mežģīnes, lakatus, vestes, kaklasaites, galdautus u. c.

Tālāk dodamies uz Draudzības kurgānu. Tas ir padomju laika simbols, kur triju valstu – Latvijas, Krievijas un Baltkrievijas

robežu saskares punktā ir redzami trīs robežstabi. Lai tur nokļūtu, mums bija jāiziet caur liepu aleju. 1959. gadā tur tika uzbērts 3 metrus augsts uzkalns, uz kura tika iestādīts ozols – tautu draudzības simbols.

Par jauniešu uzņēmību mēs pārliecinājāmies Zilupes zirgaudzētavā, kura ir viena no lielākajām Latvijā, dibināta 1982. gadā. Pēc zirgu staļļu apskates 26 gadus jaunais uzņēmējs Roberts Škapars izsmeltoši stāstīja par saviem zirgiem. Te dzimuši un izaudzīnāti daudzi pasaules slavu iemantojuši zirgi.

Zilupē bija iespēja iepirkties mājražotāju tirdziņā. Mēs radījām abpusēju prieku – sev, par iegūto preci, ražotājiem – par darba novērtējumu. Pēc izlietotās enerģijas mūs gaidīja jauna enerģijas uzņemšanas vieta – Terehovas kafejnīca, kur

mieļojamies ar ļoti stipru zupu.

Mājupceļā iegriezāmies Ludzā. Apkatījām Ludzas Jaunavas Marijas Debesīs uzņemšanas katoļu baznīcu un Ludzas viduslaiku pilsdrupas, kuru pakāji apskalo viens no pieciem Ludzas ezeriem. Ludza ir ne vien Latvijas vecākā pilsēta, bet arī vienīgā pilsēta, kuru ieskauj 5 ezeri, kas savā starpā savienoti. No pilsdrupām pavērās skaista ainava uz ezeru.

Mūs lutināja gan laika apstākļi, gan Rudīte ar labas omas uzturēšanu, gan Dzidra ar humora dzirksti. Visu ekskursantu vārdā Jānis izteica pateicību Rudītei un pārējiem par saturīgi pavadīto dienu. Paldies autobusa šoferim.

Ekskursijas dalībiece
Valda Aroniete Zelgauskā.
Atvara Oļukalna foto

Kā Sprīdītis brauca Gulbeni lūkot

Jau vairākus gadus mēs, bērnodārza kolektīvs, dodamies Skolotāju dienas ekskursijā. Daudzi neizpratnē rauks pieri, jo Skolotāju diena ir oktobra pirmajā svētdienā, bet mēs ceļojam augusta pēdējā sestdienā, lai noķertu pēdējās vasaras siltās dienas un varētu izbaudīt vairāk, nekā tas būtu iespējams oktobrī.

Šogad mūsu ceļš veda pie kaimiņiem gulbeniešiem, kur lūkojam pēc viņu vēstures, tagadnes un nākotnes.

Jaungulbenē meklējam ceļa norādi „Bišu dziednīca „Niedras””, kas aizved mūs līdz koši un krāšņi iekoptai saimniecībai. Mūs sagaida pats saimnieks un bišu dievs Ūsiņš, kuram var palūgt veiksmi, veselību un paklausīgus bērnus. Visas ekskursijas laikā mūs pavada šīs dziednīcas galvenās saimnieces – bites. Mazos namiņos ir iekārtotas dziednīcas – apakšas stāvā dzīvojas bites, augšas stāvā cilvēki dziednās, uzkrāj enerģiju vai vienkārši bauda bišu tūkstošu spēku. Sēžot uz vienas no lāviņām, pārņem sajūta, ka aiz loga šalc jūra, bet tā taču ir vismaz simts kilometru attālumā! Lūk, kāds spēks ir šiem mazajiem kukaiņiem... Saimnieks saka, ka visvairāk var uzlādēties karstās vasaras dienās, kad bites ir darbīgākas, smaržo vasku un medus. Šo baudījumu atstāsim nākošajai vasarai. Nogaršojam iepriekšējā dienā sviestu medu un, bišu uzlādēti, dodamies tālāk.

Kā tāda dāma, pirms pošanās lielajai ballei, mūs sagaida Stāmerienas pils – cēla, bet pošama un greznojama, lēnām tas notiek, jo „dāma” ir prasīga un iespējas ļoti ierobežotas (šogad Stāmerienas pils tiek pie atjaunotā balkona). Vietējās gides pavadībā izstaigājam pils telpas un iepazīstamies ar pils un tās īpašnieku dzīves likločiem,

kā arī ar māksliniekam Leo Svempam veltītu ekspozīciju un mākslas skolu audzēkņu izstādi.

Pils apskati noslēdzām ar pikniku pils pagalmā, kur mūs ar savas saimniecības labumiem cienāja Vilis Kļaviņš. Jaunatklājums – uz ugunsкура cepta maize ar pilādžu ievārijumu garšoja visiem!

Stāmerienu aplūkojam arī no cita skatupunkta – no Stāmerienas ezera, pa kuru devāmies izbraucienā ar kuģīti. Arī šeit mūsu acis priecēja Stāmerienas pērle – Sv. Ņevas Aleksandra pareizticīgo baznīca.

Šis brauciens bija pilns ar pārsteigumiem un jaunatklājumiem, viens no tiem, ka Latvijā ir dārgakmeņi, pareizāk sakot, pusdārgakmeņi, kas atrodami gan katra dārzā, gan tuvējā karjerā. Darbnīcā ikviens

no mums nespēja vien izteikt izbrīnu par to, kādu skaistumu atklāj akmens, kad to apstrādā. Šis Jums ir jāredz, lai kārtējo reizi sev pierādītu – mēs esam bagāti ar savu zemi!

Akmeņu apstrādes darbnīca iekārtota vienā no Litenes muižas kompleksa ēkām, komplekss saglabāts un atjaunots, par ko liels prieks, ka Latvijā vēl viena skaista vieta tiek uzturēta kārtībā. Pa Litenes vēstures un tagadnes ceļiem mūs izvadīja ilggadīgā skolas direktore.

Ekskursiju noslēdzām pasakaini skaistā vietā – Pededzes promenādē, kuru ir iecienījuši ne tikai vietējie, lai pavadītu savu brīvo laiku sporta laukumos vai plašajā estrādē, bet arī jaunlaulātie, lai savu „Jā” teiktu romantiskajā Tējas namiņā, kā arī Litenes viesi, kas iemūžina

neskaitāmās fotogrāfijās šo Pededzes un liteniešu kopdarbu – promenādi. Paldies kaimiņu novada ļaudīm, ka atjauno vecās, neļauj zust tagadējām un rada jaunas lietas un vietas, ko mums skatīt, just un baudīt!

Egija Vilcāne-Smilga
Foto no personīgā arhīva

„Aroniešu” vasaras spilgtākie mirkļi „apgrieztā kārtībā”

26. augusts, sestdiena. Lauteres kultūras namā – cenšamies iepriecināt Madonas novada pagastu pārvalžu vadītājus, kuri piedalās sporta svētkos Kusā. Mums atvēlēts īss laika sprīdis, tādēļ izvēlamies skeču „Nelaimīgā piektdiena”. Tā kā visi nevarējām tikt Ināra spēlēja 2 lomas, bet Inta „ielēca” savējā. Mūsu dakteris (Aivars Kazušs), kas prata ārstēt jebkuru kaiti, tika novērtēts atzinīgi.

13. augusta novakare. Uzstājamies kulinārijas un teātra vakarā Praulienas pagasta „Bodniekos”, Madonas alus brūža dārzā. Kopā ar mums īpašu noskaņu veidoja tradīciju ansamblis „Mežābeles”. Pateicāmies saimniekiem Rolandam un Ralfam Zaharoviem, atsaucīgajiem skatītājiem, mūsu šoferiem Aigaram Breidakam un pagasta pārvaldes vadītājam Andrejam Piekalnam, tradīciju ansambļa vadītājai Lailai Jēkabsonei, akordeonistei Olītai.

6. augusts, svētdiena. Brīvdabas muzejā plkst. 14.00 Latgales krievu sētā mums izrāde. Rekvizītus un somas no autobusu stāvvietas atveda un aizveda muzeja saimniecības transports, sētas saimniece bija ļoti viesmīlīga. Latvijas pagastu un mazpilsētu amatieru svētki norisinājās divas dienas – sestdien un svētdien reizē ar amatnieku gadatirgu. Varēja noskatīties 20 izrādes 2 dienās. Tās norisinājās paralēli vairākās vietās – piemēram, Hernhūtiešu namā, Latgales Dervenieku mājās, Brīvdabas estrādē Vidzemes sētu pusē u.t.t. Iebraucām jau pēc 10.00, tādēļ bija iespēja gan tirgu apmeklēt, gan Blaumaņa „Zaļus” un blakus esošajā sētā komēdiju „Rupucs zem deča” noskatīties.

5. augusts. Gaigalava. „Lubāna vilinājums 2017”. Apspriedušies izlēmām, ka uzstāšanās publikai pirms Brīvdabas muzeja izrādes – labākais mēģinājums. Arī paši gaigalavieši izrādi „Preilenīte” esot iestudējuši pirms 10 gadiem. Mums un Lielvārdes pensionāru biedrībai „Paši” garākās izrādes – 1 st. 30 min. Vīņiem Mārīņa Zīverta „Zelta zeme”, mums Jukuma Pa-

*Izrāde nospēlēta,
priecājāties!*

*Aivars, Ināra un Lilita iejutušies
lomās...*

*Gatavojamies „Aroniešu” prezentācijai pie
Lubāna.*

leviča „Preilenīte”. Ļoti interesanta bija Lietuvas ciemiņu no Skupišķiem izrāde „Vecmāmiņas sastrīdējās” – savdabīgs skatuves iekārtojums, lielisks tēlojums un dzīvespriecīgs akordeonists uz skatuves. Atceramies par svētdienas uzstāšanos un nolemjam uz balli nepalikt. Jāatpūšas. Par nelaimi Gunāra autobuss neparko nevēlas paklausīt svešajam šoferītim. Beidzot! Motors ierūcas. Dodamies mājup.

7. jūlijs. Zosēni. Uzstāšanās kultūras namā, kurš neatrodas Zosēnos, bet Melbāržos. Kas to varēja iedomāties, ja ceļazīme Jaunpiebalgas ceļa malā vēstīja:

„Zosēni 6 km”. Nobraucām norādīto ceļa gabaliņu, pietura Zosēni, tuvumā... tikai ferma. Sāka zvanīt mūsu mobilie, un ar kultūras nama vadītājas palīdzību atradām īsto vietu – kultūras namu.

30. jūnijs. Kusas estrādē kopā ar pagasta pašdarbniekiem – ansambļiem „Mārīņrozēs” un „Mežābeles”, vidējās paaudzes deju kolektīvu „Ritsolis”, koncertapvienību „Ķekars” atvadāmies no Jāņu un Pēterdienas. Mums, teātra draugiem, pievienojās jauna dalībniece Egija Smilga-Vilcāne. Secinām, ka Blaumaņa stāsta „Parādīze” dramatisējums vēl jānoslīpē.

Paldies jums – Lilita un Aivar, Ināra, Sarma, Inta, Aina, Ruta, Gunār. Harij, Armand un Egija, ka ar savu vaļsbrīžu aizraušanos sagādājāt prieku skatītājiem.

*Laima, „Aroniešu” režisore
Foto – Ināra Siņicina*

Par kādu salidojumu...

...Jaško dzimtas 5. salidojumu, kurā piedalījusies arī lauteriete Antoņina Rozentāle (mūsu Anta), viņas dēli Andris un Oskars ar ģimenēm...

Esmu dzirdējusi, ka arī citi mūsu pagasta ļaudis dažkārt pulcējas dzimtu saietos, pieļauju, avīzes lasītājiem būs interesanti iepazīt Jaško dzimtas salidojumu tradīcijas, par kurām lasīju „Jaško dzimtas avīzes” 1. numurā.

Dzimtas saknes rodams Meirānos Rēzeknes novadā. Ideja par dzimtas tikšanos pieder brāļiem Pēterim un Francim Armaņiem. Pētera kaldināts termins „Lielģimene”, ko izmanto, runājot par kādu no 10 Ontona Jaško bērnu ģimenēm. Ar jēdzienu „dzimta” saprot visu Dzimtas kokā un sarakstos ietvertu personu kopumu.

Ko par dzimtas salidojumu stāsta 5. augustā iznākušās avīzes numurs:

„Jaško dzimtas 1. salidojums notika 2005. gada 23. jūlijā Balvu rajona Vectilžā. Dzimtas piederīgo sarakstā tika reģistrētas 402 personas, bet salidojumu apmeklēja 127 dzimtas pārstāvji.

Dzimtas 2. salidojums tika organizēts Madonas rajona Mētrienā 2008. gada 26. jūlijā, trešais dzimtas salidojums – Lauterē 2011. gada 23. jūlijā. 4. salidojums – Rēzeknes novada Gaigalavā, uz salidojuma brīdi dzimtā reģistrētas 482 personas. Jaško dzimtas 5. salidojums 2017. gada 5. augustā Suntažos, dzimtas saraksts ir atkal papildināts, un tajā ierakstīto personu skaits pirms salidojuma pārsniedzis 550.

Avīzē par dzimtas saknēm un dzimtas koku pastāsta Andris Jaško – aizrautīgs dzimtas vēstures pētnieks un radu kopā saturētājs, pulcētājs. Uzzinu, ka neparastais uzvārds ir latvisks, ka droši varam teikt „esam krodzinieka bērni!”

Neparasti, ka Jaško dzimtai ir arī savs karogs un savs ģerbonis. Karoga vienā pusē – kārava zīme ceļazīvzīmes izskatā, otrā pusē – akmens (dzimtas mājas). Ir mazais un lielais dzimtas ģerbonis, kurā ierakstīta devīze: „Es ceļu atradīšu vai to izbūvēšu!”

Tātad Jaško dzimtā ikkatram jābūt gudram, lai pareizo ceļu atrastu, vai arī pietiekami stipram, lai jaunu, savu izbūvētu. Pie lielā ģerboņa vēl citi simboli-ozoli, kuru bijis daudz ap dzimtas mājām Meirānos, 10 zīles – 10 bērni, grīfs – Latvijas simbols, grāmata – vēsture, gudrība, nākotne.

Šobrīd gatavo dzimtas ģerboņa gala

versiju, ko iesniegt apstiprināšanai Heraldikas komisijā.

Avīze iepazīstina ar atbildēm uz 5 jautājumiem, kurus avīzes veidotāji uzdeva 8 Lielģimeņu pārstāvjiem. Viens no tiem: „Pastāsti par kādu jūsu Lielģimenes īpašu notikumu vai sasniegumu, ar ko pārējie radi varam lepoties!”

„Aronas Pagasta Vēstis” aicina dalīties stāstos un fotogrāfijās par dzimtu salidojumiem, pazīstamiem ļaudīm.

Dažādas ir šīs 8 atbildes. Tajās lepnums gan par kultūrvēstures mantojuma glabātājiem, gan Teicamniekiem Izglītības darbā un Gada skolotājiem, centīgiem studentiem Latvijā un ārzemēs, gan vides un veselības nozaru darbiniekiem, gan kopīgām un regulārām ekskursijām 30 gadu garumā.

Bet, lūk, ar ko lepojas mūsu Anta: „...kopumā varētu teikt, ka Helēnas un Jāņa Čates Lielģimenē diezgan liels iespaids ir matemātiskai domāšanai. Konstantīna dēls Andris Čate ir profesors Rīgas Tehniskajā universitātē, vada Materiālu un konstrukciju institūtu, ieguvis Inženierzinātņu doktora zinātnisko grādu, daudzu publikāciju par materiālu izmantošanu arī ļoti inovatīvās jomās autors.

Viņa jaunākais brālis Viktors Čate papildus saviem pienākumiem „AS Sadales tīkls” pilda valstiskas nozīmes uzdevu-

mu, vadot Latvijas Elektroenerģētiķu un Energobūvnieku asociāciju.

Stefānijas mazdēls Andris Rozentāls, pazīstams galdniecības amata meistars, matemātiskās zināšanas izmanto savā darbā, atjaunojot logus, durvis, altārus, kāpnes daudzām vēsturiskām būvēm, piemēram, Gulbenes muižai, Stāmerienas pareizticīgo baznīcai.

Salidojumos ne tikai sirsnīgs sarunas un tikšanās prieks, bet arī dejas, atrakcijas, priekšnesumi. Tradicionāli dzimtas salidojumos godina visus, kam pāri 80..., arī avīze sveic 9 dzimtas seniores, vecākā no viņām skolotāja Anna Babre – 89 gadi.

Lasu: „Virszuddevums dzimtas salidojumiem – savest kopā jaunākās paaudzes, jo tieši ģimeniskās saites veidojušas visu pasaules vēsturi”.

Patiesi vārdi, atcerēsimies, ka arī mūsu „1. stāva” vadītāja Iveta Kaparkalēja aicina fotografēt savas mājvietas, aicina iesūtīt pagātnes stāstus, lai, sagaidot Latvijas 100 gadi, arī jaunā paaudze plašinātu zināšanas par dzimto pusi.

„Aronas Pagasta Vēstis” aicina dalīties stāstos un fotogrāfijās par dzimtu salidojumiem, pazīstamiem ļaudīm. Iesūtiet inacimere@inbox.lv vai ainas3@inbox.lv!

Varat materiālus atnest rakstītus rokrakstā uz bibliotēkām Kusas pamatskolā, Lauterē vai Zelgauskā, vai aicināt uz sarunu mani – Laimu Vanagu (26465324).

Laima Vanaga

Pietura...

Mūsu pagasta jubilāru pietura ir pietājusī gandrīz rudenī. Nekas jau jauns tas nav, ka aiz vasaras nāk rudens. Jauns ir vienmēr gadalaika piepildījums. Pavisam līdzīgi kā cilvēkiem – aiz gada nāk gads, bet katrs pavisam savādāks.

Ceru, ka ar nepacietību gribat iepazīt un atpazīt mūsu nopietnos vasaras jubilārus!

Kārlis Briedis – 75

Satiekot Kārli, bija sajūta, ka dzīve ir bezgala viegla, kaut gan tajā ir pietiekami daudz pārbaudījumu un izaicinājumu. Kārlis ir bijis gan padotais, gan arī priekšnieks, bet tagad šīs abas lomas ir vienlaicīgi, un, šķiet, ka Kārlis prot saimniekot kopā ar savējiem un tas viņam sniedz prieku un gandarījumu.

Žubīte Mūrniece – 75

Žubīte ir stipra lauku sieva, viņas spēks ir lauku darbi, kas visu mūžu ir apzinīgi veikti. Darbs ir licis izvēlēties dažādas dzīvesvietas, bet nu jau kādu laiku viņas mājas ir mūsu pagastā. Ne tikai darbs Žubīti dara stipru, bet arī viņas meitas un mazbērni.

Olģerts Antulis – 75

Olģertu ikdienā vienmēr satiekam ar smaidu sejā, atvērtu, un viņam ir pietiekami laiks, lai pajokotu, uzmundrinātu un novēlētu labu. Arī viņa dzimšanas dienā viss bija kā ierasts, klāt vēl saņemot silto viesmīlību. Lai varētu dalīties ar pozitīvismu un cilvēcību, tas ir kaut kur jāiegūst un viņa dzīves enerģija, lepnums ir savējie gan tie, kas blakus ikdienā, gan tie, kas blakus retāk, bet domās vienmēr ir kopā.

Jānis Volniāns – 80

Kā Jānis pats smeļ, viņš trimdā no Madonas uz Aronas pagastu ir izsūtīts, un nu jau vismaz divi gadu desmiti ir mūsu pagasta iedzīvotājs. Izskatījās, ka šis izsūtījums viņu apmierina, jo kā gan blakus ezeram var būt savādāk. Jānis ir bijis ekskavatorists, un pirms dzīves mūsu pagastā viņš to ir iepazīs, jo bijis gandrīz katrā mājā, darot savu darbu.

Mirdza Ģēģere – 105

Ar Mirdzu bijām kopā viņas lielajā dienā, un varbūt daļa no brīnuma arī mūs apmirdzēja. Mēs esam lepnī, jo Mirdza ir ne tikai mūsu pagasta, bet arī visa mūsu novadā nopietnākais jubilārs.

Helēna Gailuma – 95

Helēnas dzimtene ir Latgales puse, bet gadiem ejot un pieņemot likteni, ļaujot meitām rūpēties par viņu, Helēnas mājas ir pie mums – Aronas pagastā. Helēnas pārbaudījumu sarakstā ir ierakstīts Sibīrijas ceļš. Atgriežoties mājās, Helēnai neviens darbs nelikās par grūtu, ne traktora vadīšana, ne darbs ar lopiem, ne zemes darbi. Darba tikums ir nodots arī nākamajās paaudzēs.

Aina Kļaviņa – 80

Aina vēl arvien grib saglabāt jaunības ritmu, negrib piekāpties saviem gadiem, un, šķiet, tas viņai izdodas. Nenogurdināmais darba prieks ir viņas dzīves pamats. Viņas koptie ziedi – lepnums un dvēseles veldze. Savējo gādīgums ir Ainas drošība.

Vera Lapsiņa – 90

Vera deviņdesmit gadus ir vietējā, un viņas vienīgās mājas ir tur, kur dzīvo arī tagad. Viss tik pazīstams un zināms, bet tomēr mainīgs. Darba mūžs ir saistīts ar lopiem un to sēklošanu. Viņas uzticams draugs, lai veiktu darbu, daudzus gadus ir bijis viņas „mocītis”, ar kuru braukts, neskatoties uz laika apstākļiem. Ģimenes pavarda siltums caur meitas, mazbērnu un mazmazbērnu rūpēm ļauj viegli pasmaidīt.

Evalds Reiters – 80

Dzimis ļaudonietis, bet uz mūsu pagastu atveda darba gaitas. Evalds Aronas pagastā atrada savu dzīves ceļabiedrēni Tinci un nu jau piecdesmit piecus gadus apstākļi ir bijuši labvēlīgi, lai kopā baudītu dzīves rudens ražu meitu un savējo aizvējā, siltumā un gādībā. Evalda milzīgais vaļasprieks ir makšķerēšana un kurš gan kusēnietis to nezina?

Guntis Ezis – 80

Teiciens, ka nekur nav tik labi kā mājās, atbilst Gunta dzīvei. Jaunības maksimālismā viņam likās, ka istā dzīve ir pilsētā, bet pamatīgi iepazīstot to, nācās atzīt, ka īstais spēks ir tēva mājās, bet pilsēta viņam uzdāvināja turpinājumu – sievu, meitu, dēlu, mazbērnu un arī mazmazbērnu.

Māra Bogdanova – 75

Par Māru ir runājuši viņas darbi, kas visu darba mūžu ir saistīti ar apzaļumošanu. Arī mūsu pagasta svētku sudrabeģle Kusas centrā, ko ietērpjam gaidot ziemassvētkus, ir Māras stādīta. Lai saprastos ar augiem, ir vajadzīga smalka, gaiša dvēsele un, manuprāt, viņai tāda ir. Māra dara visu kārtīgi un precīzi. Piedalījies Kusas dramatiskajā kolektīvā. Tagad priecājas par bērniem un mazbērniem.

Ilga Soboļeva – 75

Ilga dzīvo gandrīz uz robežas starp pilsētu un Aronas pagastu. Ja darba gaitas saistās ar pilsētu, tad laiks bez darba pienākumiem pieder mūsu pagastam, kur Ilga ar lielu mīlestību un gādību kopj savu māju un sagaida savus mīļos. Lai gan māja ir neliela, tajā pietiek vietas visiem, sagaidot ar gādību, sirsniņu un dāvanām.

Aleksandrs Miežītis – 80

Aleksandrs sevi raksturo kā meža cilvēku. Un tā arī ir, jo viss darba mūžs veltīts mežam un arī tagad šķiet, ka mežs ir viņa prieks, spēks un otrās mājas. Un iespējams, ka mežs ir tas, kas ļauj gadu pēdas, vērojot Aleksandra enerģiju.

Sarmīte un Jānis Strauti – 50 kāzu jubileja

Nāk dienas pretī pilnām rokām ziedu, nāk gadi, mīlestībā starojot. Lai palīdz Dievs iet gaismas pilnu ceļu, viens otram spēku dzīvei dāvinot

Tince un Evalds Reiteri – 55 kāzu jubileja

Es caur tevi uzzināju, kādu sirdi sevī nesu, kāda tajā ir priekš tevis baltas saules pilna vieta. Es caur tevi uzzināju, kādi dvēselē ir zvani un kā tie par tevi zvanīt var ar lakstīgalas balsi.

(O. Vācietis.)

Skaidrīte Petrova
Sociālā darbiniece ***Lolīta Tīpaine***

Salidojums Grostonā

26. augustā ar laikraksta „Stars” starpniecību visi grostonieši – gan bijušie, gan esošie – tika aicināti uz salidojumu.

Atsaucība bija liela – tuvu simtam cilvēku! Visi priecīgi par satikšanos savstarpēji runā, pat nedzird uzaicinājumu sēsties pie galdiem. Vēlie ciemiņi steidz reģistrēties Viesu grāmatā.

Pasākumu atklāj Valdis Strazdiņš ar svētbrīdi un minūti klusuma šajā gadā aizgājušajiem Grostonas iedzīvotājiem.

Spēlē Raimonds Lapkašs, dzied Jete Strazdiņa. Ābeltiņas kundze nolasa kādreiz prezidentei V. Viķei-Freibergai adresētu vēstuli, arī prezidenta kancelejas atbildi, izsaka nožēlu, ka nekas dzīvē nav mainījies uz labo pusi.

Fotogrāfe, bijusī grostoniete Ināra Strazdiņa strādājusi arhīvā un savākusi daudz materiālu par Aronas pagastu, veido muzeju. Fotomateriālus varēja apskatīt izstādē, bet aprakstus izlasīt bibliotēkā.

Pasākumu ar dziesmām kuplināja Sigita Kokare-Grunte, kāda cita grostoniete dalījās pārdomās par pasākuma nepieciešamību. Arī es domāju, kas tas bija ļoti vajadzīgs, ja jau atsaucība bija tik liela.

Cilvēki atpūtās, dejoja, aprunājās, apskatīja rokdarbu izstādi.

Par sevi – mana ģimene Grostonā dzīvoja no 1971. līdz 1976. gadam. Dzīvojām „Stauģos”, strādāju Grostonas skolā, mācīju matemātiku. No bijušās audzināmās klases salidojumā satiku tikai Zelču Andri, no audzēkņiem Šmagri Jāni, Zelču Ainu, Aini Prikuli, Blauu ģimenes pārstāvi. Iespējams, kādu nepazīnu un kāds nepazīna mani, jo pagājuši vairāk kā 40 gadi...

No kolēģiem satiku Līgu Riebu (Šmiti). Daudzi jau aizsaulē. Priecē, ka Grostonu par savu atzīst cilvēki, kas šeit iegādājušies mājas, un apmeklē salidojumu. Satiku madoniešus.

Kopā ar Jāni Šmagri pētījām fotogrāfijas un atpazinām tajās redzamos cilvēkus, viņu interesē vēsture, Jānis pastāstīja par tagadējo dzīvi Grostonā, parunājos ar viņa mammu.

Man vienmēr ir patikusī Grostona. Mēs ar Jāni pastaigājām pa Grostonu, aizgājām uz skolu, apbēdina, ka tās ēka stāv tukša, priecē lejas internāta ēka, kuru apsaimnieko Kristīgā skola, tā ieguvusi jaunu izskatu, sakopta, priecē bijusī skolotāju māja – uzlikts jauns jumts, zied puķes, skaists zālājs.

Tālāk devāmies uz „Stauģiem”. Šajā mājā pirmos soļus spēra visi mūsu trīs

Salidojuma dalībnieks Modris Apsēns ieraksta viesu grāmatā savu vēstījumu.

bērni, mūsu vecākā meita tikmēr šūpoja ratiņus, kamēr iebrauca ozolā. „Kā jau šoferā meita”, smējās kaimiņi. „Stauģu” vairs nav, ir palikuši tikai pamati un bērzs tajos, un šķūņa akmens mūrējums. Nav Akmentiņas Martas un viņas mājas, bet man palicis atmiņā, kā viņa cienāja manus bērnus. Cienasts bija rupjmaizes rīka ar cukuru, bet kā garšoja! Māju nav, bet palikušas atmiņas, un, kamēr tās ir, arī mājas dzīvo. Dzīve nav apstājusies, par to liecina nopļautā zāle gar ceļmalu, izcirstie krūmi. Atceros, ka, ejot uz skolu, vienmēr priecājos par bērzu, kas auga tūrumā. Kas īsti piesaista Grostonai? Ozols „Stauģu”

Pasākuma čaklās rokas, organizatori.

pagalmā, mūsu kopdzīves pirmie gadi, Grostonas ļaudis, īpašā aura...

Mēs dzīvi šeit atceramies ar prieku! Paldies pasākuma organizatorei Gailītei Zaigai ar savu komandu, kādreizējā ansambļa „Madaras” dalībniecēm. Tā kā diriģents Guntis Dobulis aizgāja mūžībā, tad ansambļa vietā bibliotēkas paspārnē izveidojās rokdarbu pulciņš ar bijušajām ansambļa dalībniecēm, un klāt pievienojās bibliotekāre Dace Cāzere, Maija Balašova, Sigita Kokare-Grunte un c.

Viņas un Vēsma Gabranova gādāja par to, lai salidojums notiktu, mazgāja un rotāja zāli, iekārtoja izstādi. Viņām palīdzēja Arvīds Grunte un Aivars Avotiņš, un vēl citi.

Savu ieguldījumu deva arī kristīgā Grostonas skola, kas gādāja par mūziku, ziedoja naudu. Zinu, ka ziedotājs bija arī kāds vietējais iedzīvotājs. Labi, ka ir tādi nesavtīgi cilvēki kā grostoniete Zaiga, kura 1956. gadā beigusi Grostonas skolu un palikusi uzticīga dzimtajai pusei.

Pasta un veikala vairāk nav, bet ir bibliotēka ar atsaucīgo vadītāju Daci, tā ir palikusī vienīgā vieta, kur cilvēkiem tikties, vienīgais kultūras centrs.

Priecājos, ka Grostonā joprojām ir darbīgi cilvēki, kas spēj pulcēt ap sevi pārējos. Lai grostoniešus pavada veiksmē!

Marija Borozinska,

bijusī grostoniete, pensionēta skolotāja

Daces Cāzeres foto

Sporta aktivitātes vasarā

Aronas pagastā jūlija beigās un augusts pagāja ļoti sportiskā gaisotnē, jo tika noorganizēti 2 lieli sporta pasākumi.

29. jūlijā notika Aronas pagasta sporta svētki visas dienas garumā. Dalībnieki varēja piedalīties gan individuālās disciplīnās, gan komandu disciplīnās. Visu dienu darbojās bērniem pieņemamās atrakcijas, kuras varēja apmeklēt bez maksas un tik ilgi, cik vien paši vēlas.

Pirmās sacensības jau iesākās ap plkst. 9.00 no rīta, mazliet pirms 10.00 notika sacensību svinīgā atklāšana, kurā Aronas pagasta pārvaldes vadītājs A.Piekalns visiem dalībniekiem novēlēja labus rezultātus un piepildītas dienas sajūtu, lai par šo dienu būtu gandarījums. Šogad priekš sacensībām tika izgatavotas 3 jaunas spēles, viena no tām guva lielu atsaucību dalībnieku vidū – Labirints. Otru izveidojām priekš šķēršļu trases – koku ar slīpu galu un ar atsaitēm, lai augšu varētu dabūt līdzenu. Tāpat pašu spēkiem tika izgatavota olu mešanas platforma, kura prasīja ilgu laiku, jo bija jāsakrāj ļoti daudz olu paku, lai izveidotu šo platformu.

Dienas beigās tika noskaidroti un apbalvoti labākie un ātrākie dalībnieki ar pagasta sarūpētajām balvām – cepurītēm – katrā no disciplīnām. Individuālās disciplīnas: **Zolīte** (1.v. Jānis Tučs, 2.v. Ojārs Dārziņš, 3.v. Raimonds Baltpurviņš), **kāršu spēle „Duraks”** (1.v. Kristiāns Kotovs, 2.v. Ina Cimere, 3.v. Solvita Kotova),

Pirmskolas vecuma bērniem sacensības „Bumbotprieks” bērnu dārzā (meitenēm 1.v. Paula Petrovska, 2.v. Evelīna Zvirgzdiņa, 3.v. Enija Skraustiņa; zēniem 1.v. Raiens Juška, 2.v. Raivis Drozd, 3.v. Mārtiņš Breidaks – Krams), **Montesori bērniem** (meitenēm 1.v. Paula Petrovska, 2.v. Agnese Romule, 3.v. Adrija Purviņa; zēniem 1.v. Markuss Ābols, 2.v. Raivis Drozd, 3.v. Kristis Šķesters), **Šautriņu mešana** (sievietēm 1.v. Brigita Sergejeva, 2.v. Loreta Vernere, 3.v. Linda Puisāne; vīriešiem 1.v. Gundars Anžāns, 2.v. Raivo Lazdiņš, 3.v. Renārs Leidums),

Labirints (1.v. Jānis Šņucītis un Ritvars Raize, 2.v. Mārcis Matisāns un Nauris Raize, 3.v. Andrejs Pļaviņš un Niks Pļaviņš).

Olu mešana (sievietēm 1.v. Tatjana Ertmane, 2.v. Oksana Kotova, 3.v. Agnese Jubele; vīriešiem 1.v. Andrejs Pļaviņš, 2.v. Juris Purviņš, 3.v. Jānis Sārs).

Kērlings (sievietēm 1.v. Laura Vi-

hrova, 2.v. Ivita Kļaviņa, 3.v. Monika Baduna; vīriešiem 1.v. Matīss Kļaviņš, 2.v. Jānis Matisāns, 3.v. Kevins Cēsniņš).

Airsofta šaušana (sievietēm 1.v. Līva Priekule, 2.v. Agnese Jubele, 3.v. Laura Vihrova; vīriešiem 1.v. Andrejs Pļaviņš, 2.v. Mārcis Matisāns, 3.v. Raimonds Priekulis).

Skrējiens apkārt Kusai (2002. gads un jaunāki meitenēm 1.v. Loreta Lazdiņa, 2.v. Agnese Romule, 3.v. Kristīne Pastare; zēniem 1.v. Uģis Beķeris, 2.v. Dāvis Romulis, 3.v. Klāvs Pļaviņš. 2001. – 1977. gads sievietēm 1.v. Anete Skraustiņa, 2.v. Sanita Kalniņa, 3.v. Kristīne Pūce; vīriešiem 1.v. Jānis Sārs, 2.v. Gints Cimers, 3.v. Gints Jubelis. 1976. gads un vecāki sievietēm 1.v. Inese Ikauniece; vīriešiem 1.v. Gunārs Ikaunieks, 2.v. Gints Gasūns, 3.v. Ilmārs Bērziņš).

Komandu disciplīnās spēcīgākās komandas: **Volejbols sievietēm** (2 pret 2) norisinājās starp 5 komandām 1.v. komanda **Ku-Kū** (Vineta Podniece, Kristīne Lielbārde – Krūgaļauža), 2.v. komanda **Ozoli 2** (Alise Aigare, Laila Melle), 3.v. komanda **Māsas** (Anete Skraustiņa, Sintija Skraustiņa). **Volejbols vīriešiem** norisinājās starp 11 komandām 1.v. komanda **Ozoli** (Žeņa Finčuks, Kaspars Krieviņš), 2.v. komanda **Rīgas iela** (Matīss Berkmanis, Andrejs Dombrovskis), 3.v. komanda **Vitoli** (Artūrs Krasovskis, Lauris Siliņš).

Florbola sacensības par godalgotām vietām cīnījās 6 komandas. 1.v. komanda **Čirkainie** (Valdis Duncis, Māris Harunža, Ainārs Breidaks), 2.v. komanda **Tie tur** (Nauris Raize, Armands Kecko, Jānis Šņucītis), 3.v. komanda **Kusa** (Ralfs Duncis, Agris Caune, Rainers Dzenis).

Arī uz **futbola** laukuma cīnījās 6 komandas un labākās no tām: 1.v. komanda **Kusa** (Gints Cimers, Jurgis Juška, Mārtiņš Saliņš, Armands Kecko, Normunds Stupāns, Oskars Saliņš), 2.v. komanda **Sprogainie un vārtsargs** (Renārs Leidums, Artūrs Krasovskis, Lauris Siliņš, Ints Radziņš, Ilvars Koscinkēvičs, Mārcis Matisāns), 3.v. komanda **Ozoli** (Žeņa Finčuks, Imants Paeglītis, Jānis Krampe, Matīss Aigars, Arvils Larionovs, Rolands Putniņš).

Ļoti interesanta izvērtās **šķēršļu trase**, kurā bija nepieciešams ūdens glāzi pārnest noteiktu attālumu ar nostabilizētu koku. Visātrākās komandas: 1.v. Marta Kapējeva, Kaspars Koscinkēvičs, Ilvars Koscinkēvičs, Gints Ikaunieks; 2.v. Sergejs Kotovs, Andrejs Pļaviņš,

Lāsma Pļaviņa, Tatjana Ertmane; 3.v. Oskars Saliņš, Gints Cimers, Jurgis Juška, Anete Skraustiņa.

Rezultātus var meklēt Aronas pagasta mājas lapā www.aronaspagasts.lv Sporta sadaļā.

Pēc apbalvošanas diskotēku līdz rīta gaismai vadīja DJ no Gulbenes novada.

Paldies visiem dalībniekiem par piedalīšanos, paldies Aronas pagasta pārvaldei (vadītājam A.Piekalnam) par sarūpētajām balvām un finansiālo atbalstu! Liels paldies visiem tiesnešiem un saimnieciskajam personālam, kas palīdzēja sporta svētkiem notikt!

Šā gada lielākais un atbildīgākais pasākums, kas mūsu pagastam tika uzticēts rīkot no Madonas novada puses, bija Madonas novada pašvaldības darbinieku vasaras sporta spēles 2017. Šo pasākumu pagasts vēl nekad nebija rīkojis, vienmēr kaut kā bijām izsprukuši un katru gadu varējām piedalīties ar savu pagasta darbinieku komandu. Bija jāsakopo visi spēki un jāskaidrdomāt un darīt, arī Kusa kļuva ļoti sakopta un skaista. Vēl pēdējā vakarā pirms pasākuma radās ģeniālas idejas Līgai un Inai, ka pie sporta zāles jāizveido ziedu kompozīcija, tā bija lieliska ideja un izpildījums.

Dalībnieki uz pasākumu tika jau sa-gaidīti pie lielā krustojuma 19. augusta rītā, kur tālāk tika norādītas vietas, kur ir stāvlaukumi, uz kuriem braukt, lai dalībniekiem nebūtu jāuztraucas par mašīnu novietošanu. Tālāk visiem dalībniekiem vajadzēja reģistrēties sporta zālē, kur izsniedza lapu, uz kuras bija atļota Kusa un salikti punkti ar norādēm, kas un kur notiek. Iepriekšējos gados nekas tāds netika darīts. Dalībniekiem ļoti patika, jo tur varēja atrast visu nepieciešamo informāciju un otrā pusē bija uzdrukāta pasākuma programma. Šīs sporta spēles iesākas vienmēr ar dalībnieku gājienu, un katru pārvaldi muzikants uzmundrināja, un sanākušie līdzjutēji uzgavilēja.

Atklāšanā tika dots vārds Madonas novada priekšsēdētājam A.Lungevičam, Sporta un kultūras komitejas vadītājam A.Gotlaufam un Aronas pagasta pārvaldes vadītājam A.Piekalnam. Pēc atklāšanas komandām sākās pirmie starti jautrības stafetē, kura norisinājās stadionā. Tā dalībniekiem asociēties ar lielajām bļodām, ar kurām notika iešana – nekas viegls tas nebija. Visātrāko laiku uzrādīja Madonas komanda. Labirints koman-

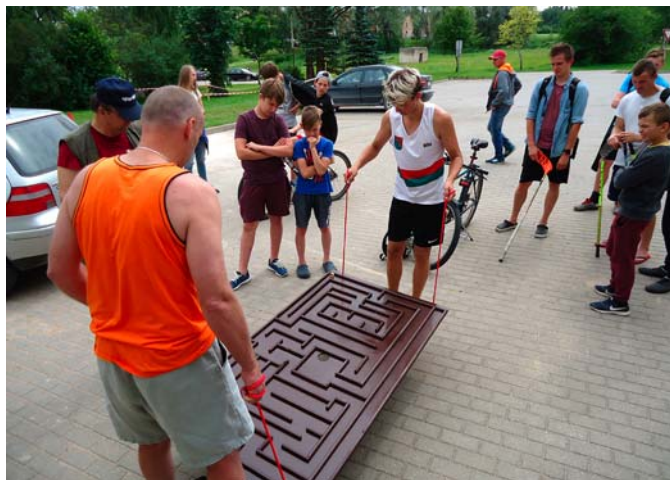

dām, kurā startēja 4 dalībnieki, katram savs virves gals, un atrakcija kļuva sarežģītāka, vislabāk veicās Barkavas komandai. Tālāk interesanti notikumi risinājās vadītāju ciņās, jo katram vadītājam vajadzēja salikt novada karti, kura bija kā puzzle. Puzzle gabali – katrs pagasts ar savu kontūru un vēl jāzina, kurš pagasts katrs ir. Visātrāko laiku uzrādīja Kalsnavas pārvaldes vadītājs Artis Mūrmanis.

No rīta arī sākās zolītes sacensības, kuras risinājās līdz pat 17.00. Vislabāko rezultātu uzrādīja Barkavas komandas pārstāvis. Paralēli tam Kusas diķus pie estrādes bija ieņēmuši zvejnieki, kuriem bija sagādāti blukši un savilkti sektori, kā arī drosmei pie blukšņa mazs pārsteigums. Zvejošanā vissmagāko lomu izvilka Kalsnavas komandas pārstāvis. Paralēli tam norisinājās Kērlinga sacensības, šaušanas sacensības un šautriņu mešana. Šautriņas tika pamēģinātas mest uz zemes un rezultāti bija krietni vājāki, nekā tas būtu standartā pie koka. Dalībniekiem ļoti patika arī šāds variants.

Vēl pirms pusdienām iesākās ļoti interesanta komandas spēle – Kusas netradicionālais futbols, kur vajadzēja nogāzt pretinieka pudeles ar bumbas spērienu – viegli tas nebija, bet komandas ļoti priecājās, kad apgāza kādu pudeli. Vislabāk veicās Barkavas komandai. Tālāk visiem dalībniekiem, tiesnešiem, organizatoriem bija pasūtītas pusdienas un pēc tām atkal visa aktīvā darbība turpinājās. Pārvalžu vadītāji tika aicināti doties uz pusdienām un skaistiem priekšnesumiem Lauteres kultūras namā, paldies par sagādātajiem pārsteigumiem Andrejam, Lolitai, Rudītei un teātra kolektīvam.

Interesantas ciņas norisinājās sporta darba organizatoriem, kur pie cepures ar nagu bija piestiprinātas 2 tējas paciņas, katra paciņa savā pusē. Uzdevums bija diezgan sarežģīts, jo abas tējas paciņas bija ar galvas šūpošanu jādabū uz cepures, visātrāk to izdevās paveikt Mētrienas pagasta sporta organizatorei Līgai Pastarei. No 11 dalībniekiem 6 izdevās abas tējas paciņas dabūt uz cepures 3 minūšu kontrollaikā. Pārējiem vietas noteica pēc 1 uzmetās paciņas laika. Tālāk individuālās sacensības bija „Uzcel

torni”, kur no 15 plastmasas glāzēm vajadzēja uzcelt torni un nojaukt. Bumbiņu mešana uz pāri – katram dalībniekam ķivere ar spaini uz galvas, un vajadzēja trāpīt pēc iespējas vairāk bumbiņas spainī. Metiens mērķī, kur bija salikti 5 riņķi ar dažādiem skaitļu lielumiem un attālumiem, kuros vajadzēja iemest nestandarta lietas, piemēram, gumijas piliņi.

Vēl arī notika komandu disciplīna kalnā braukšana ar velosipēdiem, no komandas piedalījās sieviete un vīrietis, vērtēja kopējo laiku un labāko rezultātu ieguva Kalsnavas komanda. Visbeidzot pēdējais uzdevums komandām bija Braucam uz Madonu! Uzdevums neti-

ka atklāts līdz pat tā sākšanās brīdim, dažas komandas bija domājušas, ka vajadzēs ar „stapiem” tikt līdz Madonai, bet izrādījās mašīnas stumšana gar stadionu, visātrāko laiku uzrādīja Barkavas komanda.

Apbalvošanu sākām mazliet ātrāk kā programmā, un pirmās 3 vietas komandu disciplīnās tika pie kausiem, bet individuālās sacensībās pirmo 3 vietu ieguvēji tika pie medaļām. Kopvērtējumā tika apbalvotas 1. – 6. vietas ar lieliem kausiem un 6. vietā Ļaudona, 5.v. Liezēre, 4.v. Mētriena, 3.v. Kalsnava, 2.v. Madona, 1.v. Barkava. 1. – 3. vietas tika apbalvotas ar šampanieti, ko bija sarūpējusi Mārcienas komanda, jo nākošgad šīs sacensības norisināsies pie viņiem.

Ļoti labus vārdus teica vairākas komandas, visiem bija ļoti patīcis, kā tika viss saplānots un noorganizēts. Sporta organizators no Vestienas teica, ka tas bija labākais pasākums, kurā viņš ir piedalījies pēdējo 5 gadu laikā! Vislielākais paldies Aronas pagasta pārvaldei (vadītājam A.Piekalnam), ka uzticējās pagājušogad man un kopīgi nolēmām, ka spēsim labi noorganizēt! Liels paldies Madonas novada domei par finansiālu atbalstu! Paldies arī Madonas novada sporta organizatoram M.Gailumam! Liels paldies visiem organizatoriem, pagasta pārvaldes darbiniekiem, tiesnešiem, saimnieciskajam personālam un visiem palīgiem! Visiem kopā kā komandai ir milzīgs spēks! Domāju, ka pacelām šim pasākumam laktiņu krietni uz augšu!

Par sporta zāles darbību jaunajā sezonā

Sporta zāle atvērta **septembrī:**

Otrdien un ceturtdien

No plkst. 18⁰⁰ līdz 19⁰⁰ Brīvais apmeklējums,

no 19⁰⁰ līdz 21⁰⁰ Volejbols sievietēm,

Piektdien no plkst. 18⁰⁰ līdz 21⁰⁰ Florbols.

Zāles atvērta dienās galda teniss ir pieejams no plkst. 18⁰⁰ – 21⁰⁰.

Ar oktobrī sporta zāles apmeklējums mainīsies, sekot informācijai sporta zālē.

V. Ikaunieks,

Aronas pagasta sporta organizators

Veikalu lietas

Augusta nogale. Pēdējais laiks gatavot krājumus ziemai. Meita no pilsētas atbraukusi, un viņas piezīmju blociņš receptēm pierakstīts – tur pieredze no saimnieciskām kaimiņienēm, datora un žurnāliem.

Kabači noņemti, paprika un tomātu pasta nopirkta, eļļa un garšvielas sameklētas. Atjēdzamies – pietrūkst puslitra burciņu. Ar Hariju traucamies uz Madonu.

Maxxima – tur taču viss nopērkams.

Stāvlaukums arī plašāks nekā Rīmī, citādi vienu otru reizi bail, ka kāds šoferis manējam no lūpām nenolasa klusos veltījumus, kad pēc nervozas gaidīšanas cits paspraucas garām un ielien mūsu noskatītajā vietā.

Sestdienas priekšpusdienā cilvēku daudz.

Veikalā ieraugu burciņas pa 20 saliktas, bet juku jukām - litra, divu litru un vēl mazākas, bet mums vajadzīgās pašā apakšā.

Vīrs noteikti, bet uzmanīgi pārcilā šo kaudzi, es klusībā baidos, ka neatskan stiklu šķindoņa...

Beidzot vajadzīgās atrastas, cenšamies atjaunot izjaukto kārtību.

„Skrūvējamie vāciņi!” – atminos. Tie ir no metāla, nedaudz tālāk, tad „rokos” es. Nevaru atrast un pa istam izjūtu, ko nozīmē pašapkalpošanās veikals – darbojas divas kases, konsultantu nav. Tad vīram izdodas pasaukt steidzīgu darbinieci, kura konstatē, ka šo vāciņu tiešām nav. Garastāvoklis pagalam... Gribot negribot nāk prātā gadījumi, ka nevar izlasīt uz matu kopšanas līdzekļiem uzlīmētās mikronorādes latviešu valodā, bet konsultanta tuvumā nav, kad tik bieži lielveikalos darbojas viena vai labākajā divas un tikai vislabākajā gadījumā trīs kases.

Skrūvējamās vāciņas nopērkam „Labajā”.

Tiešām, ja vien rīcībā nav garas stundas un visstiprākās brilles, tad, iespējams, lielveikali – jaunajai, stiprajai, mūsu bērnu paaudzei, bet mums, pensionāriem, mazie veikaliņi.

Par diviem tādiem gribu pastāstīt.

„Veikaliņš” Kusā

Te no 2013. gada 3. oktobra pircējus apkalpo Gunta Renekopa „Veikaliņš”, kas iekārtots sievas Ināras pirktajā īpašumā. Ģimene ir madonieši. Pašlaik Kusā ir vienīgai veikals.

Vispirms bija neilgs tirdzniecības periods Praulienā, taču tur veikala telpas irēt nebija izdevīgi.

Pirms sarunas ar Ināru.

Apkalpo Ineta.

bojies viens patukšs veikals Vītolu ielā (tagad jau slēgts).

Bijušo „Rasu” ēku veikala telpām Renekopu ģimene atjaunot nevēlējās, Ināra nopirka pašreizējās veikaliņa telpas.

Veikaliņu apmeklē ne tikai kusēnieši, bet arī lauterieši, kopš veikala nav, pircēji brauc arī no Zelgauskas.

Te iespējams iegādāties pārtiku, arī citas ikdienai nepieciešamās preces, veikalā strādā divas pārdevējas – Sandra un Ineta, pārdevējam aplīdz Dace. Esmu ievērojuši, ka viņas ir veiklas un prasmīgas, laipni atbild uz pircēju jautājumiem.

„Iestrādājušās. Tiek ar pienākumiem galā arī bez mūsu klātbūtnes, ciemos varam aizbraukt un atpūsties,” pastāsta Ināra un Guntis.

Interesanti, ka Guntis jaunībā apguvis ar tehniku saistītu profesiju, bet Ināra Jelgavā LLA beigusi pārtikas tehnoloģijas fakultāti.

Viņi atzīst, ka lielveikalos, protams, ir plašāks preču sortiments, iespējams, arī mazākas cenas, jo preces iepirkas lielos daudzumos.

Lai arī Kusai cauri ved Cēsu – Madonas šoseja, garāmbraucēji iepērkas mazāk nekā vietējie.

„Ja brīvas kādas trīs svētku dienas, tad pirmajā vairums cilvēku ar saviem auto dodas uz lielveikaliem Madonā, bet otrajā un trešajā – pie mums iepērkas” atzīst Guntis.

Žēl, ka telpas pašauras, taču viss aku-

rāti salikts, un pārdevējas laipni apkalpo gan pircējus seniorus, gan no darba iesteigušos, gan mazos skolas bērnus.

Mēs, Aronas pagasta iedzīvotāji, esam apmierināti, ka, neskatoties uz Madonas tuvumu, „Veikaliņš” Kusā ir.

Paldies, Ināra un Gunti!

Laima – mazo veikalu piekritēja

Trešdien un svētdien – „veikals uz riteņiem”

Protams, autoveikals SIA „Noris”, kurš Lauterē gaidīts trešdienas un svētdienas rītos, jo, kopš darboties pārtrauca veikals „Jumis”, daļa pircēju, kuri ar auto nedodas iepirkties uz Madonas lielveikaliem vai netālo Kusu, gaida autoveikaliņu.

Kā vienmēr pircējus sagaida smaidīgā Inese.

Neesam tālu no Madonas, varbūt tāpēc pasta Lauterē sen vairs nav, Kusā pasta darbojas 1 stundu, turpat skola un bērnudārzs pastāv, frizētava arī...

„Lauki kļūst tukšāki, pircēji skaits autoveikalā sarūk”, pastāsta Inese Kokere un Normunds Vikmanis. Arī šajā svētdienā pircēju nav daudz (daļa laikam nogurusi pēc kartupeļu vākšanas), tāpēc ir iespēja parunāties.

Uzzīnu, ka autoveikals darbojas no 2006. gada, Inese, kas smaidoša un laipna apkalpo pircējus, ir mācīta biškope – absolvējusi Vecbebru tehnikumu, Normunds – Cēsu arodskolā izglītojis galdnieks, abi pamatizglītību ieguvuši Liezēres pamatskolā.

Darba rīts abiem sākas ap plkst. 8.00 un beidzas vēlu, tādēļ svarīgi, ka vecvecāki nepieciešamības gadījumā var paņemt četrgadīgo Diānu no bērnodarza Ozolos, dēls Rūdolfš mācās Liezēres pamatskolas 5. klasē. Paši no 2001. gada dzīvo Lidērē. Mūsējie.

„Kāds ir autoveikaliņa maršruts?” vaicāju. „Strādājam četras dienas nedēļā. Braucam, apkalpojam pircējus ne tikai Lauterē, Lubejā, arī Druvienā, Dzērbenē, Zosēnos, Melnbāržos, Jumurdā, Cirstos, Inešos... Pircēji kļuvuši par labiem paziņām, gaida mūs. Pie autoveikaliņa satiekas, savstarpēji parunājas un ar īpašniekiem arī. Ja kādai tantiņai soma par smagu, palīdzam aiznest”, teic Inese.

Saprotu, ka viņi tirgo ne tikai nosauk-

tajās lauku apdzīvotajās vietās, bet arī maršruta ceļa malās atrodošos māju ļaudis pēc vienošanas var sagaidīt autobusu iebraucam pagalmā. „Tas sagādā gandarījumu”, apgalvo Inese un Normunds.

„Grūtības taču arī pastāv?” tincinu.

Gan Normunds, gan Inese vienisprātis: „Tas ir ceļš. Ziemā, sniegpuņos, apledojumā, esam ņēmuši lāpstu rokā un rakušies, esam kraujas malā uz diviem riteņiem gaidījuši traktoru, kas izvilktu uz ceļa.”

Inese spēj ne tikai pārdot, bet, ja nepieciešams, ir sēdusies pie autobusiņa stūres, kad Normunds periodiski dodas uz Norvēģiju celtniecības darbos.

Ineses vaļasprieks – tautisko deju

dejošana TDA „Vidzeme”, es atceros viņas dzīvesprieka pilno dejošanu liezēriešu deju kolektīvā, kura puīši līdzīgi Normundam devušies darbos uz Norvēģiju.

Vitrinās akurāti sakārtotas preces, par tām, ko neredz, laipns paskaidrojums.

Autoveikali kļuvuši šodienas lauku ikdiena, gan Ozolos, gan Lauterē iebrauc piena produktu tirgotāji no Rūjienas puses, gaļas un zivju produktu pārdevēji. Pastāv Madonas „Bāniši”, „Zīle”, vairāki autoveikali Vecpiebalgā. Saprotu, ka arī Zelgauskas pusē iegriežas autoveikals.

Paldies Jums, Inese un Normund! Jūs esat gaidīti pie mums Lauterē.

*Laima Vanaga
Gunāra Andersona foto*

REDZESLOKĀ

Improvizatori Siguldā

28., 29., 30. jūnijs.

Pulksten 11.00 esam jau savās naktsmītnēs Siguldas Valsts ģimnāzijā. Daudzām jo daudzām komandām savs stūrītis ģimnāzijas sporta zālē. Kad iekārtojames, jādodas uz pulcēšanās vietu – Siguldas mūzikas un mākslas skolu „Baltais flīģelis”.

Atklāšana, komandu lozēšana, pārskats par festivāla norisi.

Ēdināja mūs ļoti garšīgi Zaļumnieku piestātnes kafejnīcā.

Izstaigāties iznāca krietni. Man ļoti patika 1 stāsta veidošana veselai rindai im-

provizatoru par noteiktu tēmu, ja stāstītājs aizdomājās vai arī pateica ko neiederīgu, – zālē sēdošie drīkstēja saukt „Paldies!”. Lieliski, ka mūsu Ivita Kļaviņa kļuva par 1 no uzvarētājiem un izcīnīja balvu – ieejas karti rodeļu trasē.

Grūta bija „muldēšana” brīvā dabā jeb ekskursija pa Siguldu kājām – festivāla laukums, rodeļi, pacēlājs.

Skatuves kustības jaunākajai grupai (mums arī) „Baltā flīģeļa” pagalmā vadīja Līgita Smildziņa.

Turpat mūsu ģimnāzijas zālē mācījamies jaunās teātra sporta tehnikas pie

Toma Zvejnieka un Gunta Tropa.

Žēl, ka lietus izjauca naksnīgo pastaiģu jeb spoku stundu. Ātri aizsteidzās 3 dienas ar grūtībām, ar smiekliem, vienu otru siku strīdiņu.

Paldies komandas dalībniekiem Ivitai Kļaviņai, Ralfam Vilciņam, Sabīnei Bērtiņai, Agnim un Aleksim Rubeņiem par izturību un vecākiem par sapratni, ka neželojāt naudiņu samaksai (35 eiro katram), atļāvēt 3 dienas izbaudīt patstāvību!

*Laima,
improvizācijas skolotāja*

Sācies projekts „Dabas skaitīšana”

Lai gan Latvija tiek uzskatīta par vienu no zaļākajām valstīm pasaulē, arī mūsu valsts dabas bagātības ir ierobežotā daudzumā. Lai saprastu, kas mums pieder un kā to nepazaudēt, gatavojoties un atzīmējot Latvijas pastāvēšanas simtgadi, visā valsts teritorijā norisinās dabas vērtību apzināšana – dabas skaitīšana. Šo projektu līdzfinansē Eiropas Savienības Kohēzijas fonds. Dabas skaitīšana ilgs līdz 2019. gada nogalei.

Projekta izpratnē dabas vērtības ir dabas ainavas ar zālājiem, mežiem, purviem, jūras piekrasti un kāpām, upēm, ezeriem, iežu atsegumiem un sugu daudzveidību tajās. Dabas skaitīšanas projekta uzdevums ir noskaidrot, cik un kādi dabas vērtību veidi sastopami Latvijā. Pēc dabas vērtību apzināšanas tiks iegūta informācija par Latvijā sastopamajām dabas vērtībām (ES nozīmes biotopiem), to stāvokli un daudzumu valstī.

Gan pašvaldībām, gan zemju īpašniekiem (tiesiskajiem valdītājiem) katru gadu pirms biotopu kartēšanas uzsākšanas uz viņu deklarētajām adresēm tiks izsūtītas

informatīvas vēstules, lai informētu par aptuveno ekspertu apmeklējumu un eksperta atpazīšanas zīmēm. Vēstules tiks izsūtītas tiem īpašniekiem (tiesiskajiem valdītājiem), kuru īpašumos obligāti paredzēta eksperta vizīte.

Pēc informatīvās vēstules saņemšanas par gaidāmo biotopu kartēšanu zemju īpašniekiem nav jāveic nekādas speciālas darbības – turpiniet savu iesarasto īpašuma apsaimniekošanu.

Zemes īpašnieks drīkst piedalīties eksperta veiktajā apsekojumā un uzdot sev interesējošus jautājumus. Vienlaikus sugu un biotopu aizsardzības likuma 9. pants nosaka, ka zemes īpašniekiem un pastāvīgajiem lietotājiem ir pienākums neierobežot īpaši aizsargājamo sugu un biotopu izpēti, uzskaiti un kontroli.

Kā atpazīt ekspertu?

Visiem ekspertiem, dodoties dabā, ir jābūt līdzī Dabas aizsardzības pārvaldes izdotām noteikta parauga eksperta apliecībām, kas jāuzrāda zemes īpašniekam pēc to lūguma. Apliecībā būs iekļauts arī Dabas aizsardzības pārvaldes kontaktārunis, kur

nepieciešamības gadījumā iegūt papildu informāciju.

Kā zemes īpašnieks zinās, ka viņa teritorijā ir atzīstas nozīmīgas dabas vērtības? Ko darīt tālāk?

Ja teritorijas apsekojama laikā tiks atzīstas ES nozīmes biotops, zemes īpašnieks (tiesiskais valdītājs) tiks rakstiski informēts, kā arī tiks norādītas zemes īpašnieka tiesības tālākai rīcībai. Informāciju par savā īpašumā esošajām dabas vērtībām zemes īpašnieks varēs iegūt arī dabas datu pārvaldības sistēmā „Ozols” (ozols.daba.gov.lv).

Ja īpašumā tiks konstatēti bioloģiski vērtīgi zālāji, informācija tiks nodota Lauku atbalsta dienestam un būs pieejama arī Lauku atbalsta dienesta lauku informācijas sistēmā.

Daudzos gadījumos zemju īpašniekiem nu nevajadzēs tērēt privātos līdzekļus ekspertizēm, lai pieteiktos atbalsta/kompensāciju maksājumiem, saņemtu būvatļaujas vai tehniskos noteikumus.

Vairāk informācijas: www.skaitamda-bu.gov.lv

Materiālu sagatavoja **Rudīte Prikule**

STĀRĶA NESUMS

Es esmu bērns, šurp rociņu man,
Mums tik pa šo pasauli skraidīt;
Mums sudraba smieklī lai mūžam skan,
Mums – saules smaidiem smaidīt!

(J. Dievkociņš)

Reģistrēti jaundzimušie:

ANETE BOGDANE dzimusi
23.06.2017. vecākiem
Oskaram Bogdanam un Sanitai
Baltpurviņai,

RAIVO MICKEVIČS dzimis
01.08.2017. vecākiem Artūram
Mickevičam un Līgai Zvirgzdiņai.

Ļoti ceram, ka tās puķes, kas tika „paņemtas” Kusā no laukuma pie pagasta norādes zīmes, priecē jaunos īpašniekus, tiek koptas un saudzētas!

Pateicība

Paldies, ka piedalījāties avīzes tapšanā – Ina, Aina, Silvija, Rudīte, Vent, Laila, Valda, Ilona, Iveta!

Laima

Nākošais informatīvais izdevums būs novembrī.

ARONAS
PAGASTA VĒSTIS
IZDEVUMS

Izdevēja adrese: Aronas pagasta pārvalde, Kusa, Melioratoru iela 3, Madonas novads, LV-4847

Avīzes redaktore – Laima Vanaga, palīgi: Ina Cimere, Aina Spūle, Rudīte Prikule, Dzidra Petrova, Valda Aroniete,

Lolita Tipaine, Laila Jēkabsons. Reģistrācijas apliecība Nr. 310. Metiens 400 eks.

Par rakstu saturu un faktu precizitāti atbild raksta autors.

Iespiests SIA Erante, Madona, Saieta lauk. 2, LV-4801

NEPALIEC MĀJĀS

Šogad gadskārtējais

Mikēldienas
gadatirgus

piektdien, 29. septembrī
plkst 17.00

Kusā pie sporta zāles

Sapnim ir spārni!

Labdarības pasākumā „Sapnim ir spārni” Lauteres kultūras namā 2016. gada 27. novembrī tika saziēdoti 1320,00 euro.

Biedrības „Nigestes amatniecības nams” īstenotā iecere – Aronas pirmsskolas vecuma bērnu ārpusskolas izglītības programmu apguve tēmās: angļu valoda, juveliermāksla, bioloģijas zinātne un gleznošana – veiksmīgi realizējusies.

Bērni PII „Sprīdītis” no 2016. gada janvāra līdz maijam iepazīna angļu valodu, apguva juveliermākslas darbošanās pamatus, interesējās par bioloģijas norisēm cilvēkā un apkārtējā vidē, uzzināja par gleznošanas veidiem, to atšķirībām un mākslas personisko atspoguļojumu telpā, laikā un vietā. Ārpusskolas izglītības programmām (pasniedzēju atalgojums, ceļa izdevumi, nodarbību materiāli) iz-

tērēti 595,50 euro.

Madonas novada pašvaldība apņēmusies uzstādīt PII „Sprīdītis” mūsdienīgu un atbilstošu rotaļu laukumu. Un tieši šī iemesla dēļ, atlikusi labdarības pasākumā „Sapnim ir spārni” summa tiek novirzīta jaunai iniciatīvai – „Esi gaidīts Aronas pagastā!”

Katrs 2017. gada Aronas pagasta jaundzimušais saņems naudas dāvinājumu 50,00 euro apmērā un sudraba pilādža zaru ar sudraba ogām, kā simbolisku apliecinājumu tam, ka mēs visi ļoti gaidām jaunās ģimenes Aronas pagastā!

Uz tikšanos novembra beigās Lauteres kultūras namā otrajā labdarības pasākumā „Sapnim ir spārni”!

Inguna Roga-Saulīte,

biedrības „Nigestes amatniecības nams” vadītāja

MŪŽĪBAS BALSS

Ar mīlestību un ar goda prātu
Nekā no mūža nepaturot sev,
Viss gara mantiniekiem atdots,
Viss, dzimtā Vidzemīte, tev.

Reģistrēti mirušie:

TATJANA ŅIKITINA mirusi
23.06.2017. 60 gadu vecumā,
VILMA BITE mirusi
09.07.2017. 87 gadu vecumā,
ZIGFRĪDS MAŽĀNS miris
02.08.2017. 76 gadu vecumā,
ANTONĪNA KAŅEPE mirusi
05.08.2017. 92 gadu vecumā,
MIRDZA RUSKULE mirusi
06.09.2017. 78 gadu vecumā.

Svecīšu vakari Aronas pagastā

30.septembrī plkst. 18:00
Skāķu kalna kapos

7. oktobrī plkst. 17:00
Līdēres vecajos kapos

7.oktobrī plkst. 18:00
Līdēres jaunajos kapos